

Ale kluk na hřišti svůj míč nenašel.
Zato uviděl zmoklého **psa**
přivázaného k lavičce.
Odvázal ho.

Děkuji ti, kluku, že jsi mě odvázal. Proč jsi tak smutný?

Ztratil jsem na hřišti míč.

Neplakej, najdeme ho spolu. Zeptáme se kočky, která
bydlí v domě a vidí na celé hřiště. Třeba nám pomůže.

A jak ji poznáme? zeptal se kluk.

Má bílou srst, dlouhý ocas a ráda leží v okně.

Děkuji ti, pejsku.

Došli k okapové rouři. Nedaleko
ležela hromádka suchého listí a v ní
funěl **ježek.**

Ježku, neviděl jsi prosím můj míč?

A jak vypadá?

Je malý, červený, kulatý a hladký.

Ano, ten jsem viděl. Vypadl z okapu k mé hromádce
listí. Chtěl jsem ho rozbít jako vajíčko. Propíchl jsem ho
drápkem, ale uvnitř jsem nic k jídlu nenašel. Foukl vítr
a míč se odkutálel pryč. Ale třeba vám pomůže myška,
která bydlí u pekařství a zná tady všechny cestičky.

A jak ji poznáme?

Myška je malinká, má kulaté uši, dlouhý tenký ocásek
a bydlí v díře v zemi.

Děkuji ti, ježku.

U popelnic stálo velké oranžové auto.

Pane popeláři, neviděl jste prosím můj míč?

A jak vypadá?

Je malý, červený, hladký, vyfouklý, má v sobě dvě malé dírky a jednu velkou a pan rybář ho vyhodil do koše.

Tvůj míč jsem bohužel neviděl. Ale můžete se mnou jet na skládku. Všechny vyhozené věci odvážíme právě tam.

Přijeli na skládku za město.

Co je to za velké kopce?

To jsou všechny vyhozené věci z košů a popelnic celého města, odpověděl pan popelář.

Tady můj míč nikdy nenajdeme, rozplakal se znova kluk.

Třeba ti pomůže tvůj kamarád pes.

Děkuji, pane popeláři.

